

HUNSFOS

POSTEN

NR. 1

1957

9. ÅRG.

INNHOOLD

	Side:
Kvalitetsspørsmålet må vies den største oppmerksomhet	1
Småhytte bygges ved Hunsfos	1
Byggelag for Hunsfos på trappene	1
Besøk hos Hilda	2
Ny på salen	2
Kvaliteten er avgjørende	3
Redaktørskifte	3
e. t. hilser på fallrepet	3
Personalsjefen personlig	4
Litt om personalsjefens oppgaver	4
Bedriftskoret stemmer opp ved konsert i Kristiansand	4
Styret i Bedriftskoret	4
Norges eldste ruller takker av	5
Hilsen til ungarerne	6
Dødsfall	6
Takksigelser	6
Vi gratulerer med de runde år	7
Vern og Velferdskurs på trappene	8
Forslagsvirksomheten	8
Takk for gaven	8
Landskamptur for fotballaget?	9
Idrett i gamle dager	9
Hørt på Hunsfos	9
Hva vet du om førstehjelp?	9
Litt om papirkvalitetene ved Yankee-maskinene (3 og 4)	10
Hyggelig avslutning på papirkurset	11
Når den røde hane galer	12
Interessekontor for Hunsfos-arbeiderne	13
Valg	13
Barnas fest — tre heile kvelder til ende	14
Produksjonsutvalget tar opp spørsmålet om gruppemøter	15
Løst og fast fra Hunsfos	16
Telefonrøret var helt tett av snus	16

Kvalitetsspørsmålet må vies den største oppmerksomhet

Skarp konkurranse på papirmarkedet — Nå gjelder det å ha produksjonsapparatet i full orden

Under møtet i produksjonsutvalget 25. januar ga direktør Borgen en redegjørelse vedrørende markedsforholdene for våre produkter, og fremtidsutsiktene. Vi gjengir her et utdrag av redegjørelsen.

Av Hunsfos' papirproduksjon på om lag 40 000 tonn pr. år eksporterer vi årlig ca. 75 % eller ca. 30 000 tonn. Denne eksport skjer i konkurranse med en rekke andre papireksporterende land, som Sverige, Finland, Østerrike, Canada og andre, likesom med papirfabrikkene i de enkelte importland.

*

Nå har markedsforholdene for papir siden krigen stort sett vært gunstige, men det er mange tegn som tyder på at disse ting er i ferd med å endre seg. Således har det allerede i lang tid vært vanskelig å selge visse papirsorter, og i fremtiden må vi sikkert regne med langt sterkere konkurranse. Ifølge en offentliggjort oversikt viser det seg f. eks. at man bare i Nord-Amerika for tiden investerer ca. 2 milliarder dollars, eller 14 milliarder kroner i papirindustrien, til oppførelse av nye papirfabrikker og til utvidelse og modernisering av eldre. 14 milliarder kroner tilsvarende ca. halvparten av verdien av samtlige varer og tjenester som produseres i hele det norske næringsliv i løpet av et år, altså det man kaller nasjonalproduktet, og når resultatene av disse investeringer etter hvert viser seg på markedet i form av økte kvanta papir som skal selges, er det klart at man kan vente seg en knivskarp konkurranse.

*

For å kunne møte en slik konkurranse gjelder det å ha produksjonsapparatet i full orden, og her på Hunsfos er det jo gjort atskillig i så måte. Fabrikkens tekniske standard må sies å være meget høy, og for så vidt skulle vi stå godt rustet til å møte konkurransen.

*

Når vi skal foreta våre innkjøp, så vil vi alle som kjent gjerne ha varer av best mulig kvalitet til lavest mulig pris. Kan vi ikke få det hos vår kjøpmann, så går vi til hans konkurrent. Slik er det også med papirkjøperne. Stort sett ligger imidlertid prisene for de forskjellige papirsorter på samme høyde fra fabrikk til fabrikk, så det er klart at kjøperne foretrekker den fabrikk som de av erfaring vet leverer et jevnt godt papir.

*

Alle vil derfor forstå hvor viktig det er at våre kunder til enhver tid er fornøyd med det papir vi leverer. Dessverre er dette ikke alltid tilfelle. Når det kommer henvendelse fra skuffede kjøpere, som finner at det er noe å utsette på det papiret de har mottatt, og det har ikke vært så rent få slike henvendelser i den senere tid, så er det klart at det blir foretatt undersøkelser. Noen ganger viser våre undersøkelser at klagen er uberettiget, andre ganger viser det seg at grunnen til den mangelfulle levering kan være et hendelig uhell, men i langt de fleste tilfeller viser det seg at klagen er et resultat av manglende påpasselighet under fabrikkasjonen, enten det nå kan være ved papir-maskinen, skjæremaskinen, rullemaskinen, på sortersalen eller andre steder.

*

Det sier seg selv at kvalitetsspørsmålet er av aller største betydning, og må vies den aller største oppmerksomhet. Direktør Borgen henstilte derfor til Produksjonsutvalgets medlemmer å tenke grundig over saken, og komme med forslag om hva som kan gjøres for å gi hver enkelt av de ansatte forståelsen av hvor viktig det er at hver eneste av de ansatte gjør sitt arbeid med den største omhu, og at alle forstår at nettopp hans eller hennes arbeid er like viktig for at det endelige resultat skal bli godt.

SMÅHYTTE BYGGES VED HUNSFOSHEIMEN

4000 ørretengel sloppet
i Fjermeroskilen

På årsmøtet i Arbeiderforeningen ble også årsmelding og regnskap for Hunsfosheimen referert ved formannen i Hunsfosheimens styre, Gustav Andersen. Heimen har også i året som gikk, vært godt besøkt, og som tidligere er der utført en god del dugnadsarbeid. Der er også i år sloppet ut ørretengel, 4000, denne gang i Fjermeroskilen. I dette år blir der bygd en småhytte på foreningens eiendom i nærheten av Hunsfosheimen, også denne er en gave fra bedriften. Sekr.

Byggelag for Hunsfos på trappene

Et bolig- og byggelag for Hunsfos Fabrikker er på trappene. Det hele er foreløpig på et forberedende stadium, og noen detaljer er ennå ikke utarbeidet. Vi skal komme nærmere tilbake til saken i neste nummer. Det er stor interesse for dannelsen av byggelaget som skal omfatte både arbeidere og funksjonærer.

Godt humør må til på arbeidsplassen, er Hilda Thorokildsen (t. v.) og Birgit Fjermeros enige om.

Besøk hos Hilda

som nynner for jentene — hvis humøret ikke er på topp

Hilda på salen er litt av et faktotum. Hun går der som en hønemor mellom de 35 jentene hun skal holde styr på. Og det er kanskje ikke det letteste alltid. Ikke så å forstå at hun driver regulær overvåkingstjeneste, men det er jo et og annet å passe på. Arbeidet skal tilrettelegges og fordeles, jentene skal settes i

*Om en munter passasje
blant sorterevskene*

sving og læres opp, og det skal tas kontroll.

— Så her har en dagen fullt besatt, konstaterer oversorterevskene Hilda Thorokildsen som hennes borgerlige navn lyder.

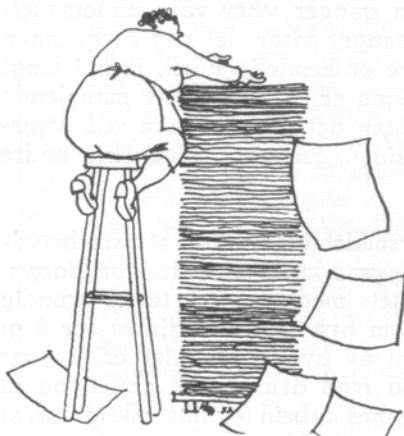
— Og det går unna?

— Stort sett glir det greitt. Jeg trives med jobben og gleder meg faktisk hver morgen til å ta fatt på dagens arbeid. Her hos oss er vi som en stor familie. Det gjelder bare om å kunne ta livet med godt humør.

— Det må herske en munter stemning på salen, hvis alle har den innstillingen?

— Å, det er vel så. Små kontroverser kan det nok bli iblant. Det kan ikke unngås blant så mange. Men er det noen som er sure, nynner jeg bare litt for dem, og så lysner de opp i et smil igjen. Her i gården preller alt av, som vann på gåsa.

— Og jentene er nøyaktige og påpasselige i jobben?

Finale.

— Det må en si. Skjønt det kan jo inntreffe episoder som nedenstående:

En gang skulle jeg kontrollere risene for en jente.

— *De er for tynne, sa jeg. Vi får klager.*

— *Ja, sa en annen. Mine er iallfall ikke for tynne. Æ gir alltid godt mål.*

NY PÅ SALEN

For en måneds tid siden tok Kåre Johansen det store spranget fra kontoret over i fabrikk.

— Ja, jeg er nå bare sloppet ut på prøve, da. Johansen slår an den spøkefulle tonen.

— Du sitter ikke fast i salen, enda?

— Så langt ifra. Det tar et par års tid å bli fullbefaren salsmester, minst. Men jeg liker meg godt her. Arbeidet er interessant, og for en som til nå har vært ekspeditor, kan det være nyttig å lære bedriften å kjenne fra en annen side.

— Men når vanskelighetene tårner seg opp?

— Da er det bare å gå på med krum hals og blåse dem en lang marsj.

Og det skulle Johansen være den rette til. Han er som kjent en habil musiker og trakterer baryton'en i Venesla Musikkorps.

— Du lengter ikke tilbake til gamle enemerker da?

— Et intrikat spørsmål, som det ikke er lett å svare på slik uten videre. Jeg får vel gjøre som de store gutta pleier, og formulere det slik: Time will show.

HUNSFOSPOSTEN

bedriftsorgan for
Hunfos Fabrikker

Redaktør: *Finn Hanssen*
(treffes i tlf. 2902, 1060, app.
25 eller 1062)

Redaksjonskomité:
Th. Halvorsen
T. Kittelsen
Georg Pettersen
A. Døvik

Utkommer fire ganger årlig

Trykt hos
Edgar Høgfeldt A.s.
Kristiansand S.,

på Hunsfos' satinert trefritt
trykk 110 gr.

Redaksjonen avsluttet
18. mars 1957

Kvaliteten er avgjørende

Idet vi viser til direktør *Borgens* redegjørelse for markedsforholdene og fremtidsutsiktene, vil vi på denne plass bringe hans henstilling videre til alle som arbeider i bedriften.

Det er klart at i det lange løp avhenger bedriftens være eller ikke være av at vi kan levere en minst like god kvalitet som våre konkurrenter, og til en pris som kjøperne kan og vil betale. Hver klage vi mottar fra våre kunder betyr at et eller annet har klikket. Og som direktør *Borgen* sier i sin redegjørelse, viser det seg i de aller fleste tilfeller at en eller annen av de ansatte ikke har vært påpasselig nok. Vi ber hver enkelt være oppmerksom på at nettopp hans arbeid er like viktig som en hvilken som helst annen jobb, og at nettopp hans arbeid skal avgjøre om Hunsfos får et godt eller dårlig ord på seg blant kjøperne. Til syvende og sist er det jo det ry vi skaper oss som avgjør hvorvidt vi alle skal kunne beholde vårt arbeid og levebrød her på Hunsfos.

Th. H.

Redaktørskifte

Sekretær *Edv. Tobiassen* har siden 1951 frivillig stått som redaktør av Hunsfosposten. Han har nå uttrykt ønsket om å bli fritatt for dette hverv. Det kan man ikke fortenke ham i, for enten man står som formann i en forening eller leder av en klubb- eller bedriftsavis, så blir det som regel slik at man må trekke det meste av lasset selv. Dette gjelder ikke minst når avisen heter Hunsfosposten. Det er sikkert ikke få timer av fritiden, og kanskje nattesøvnen med, *Tobiassen* har ofret til fordel for vår avis. Når han nå trekker seg tilbake, skal han derfor ha en velfortjent honnør for det utmerkede arbeid han har nedlagt for avisen. Vi håper at han ikke gir opp journalistikken helt, men at vi også i fremtiden vil få se produkter fra hans hånd i våre spalter.

*

Fra og med dette nummer har herr *Finn Hanssen* overtatt redaksjonen. Herr *Hanssen* er journalist av yrke, ansatt i «Fædrelandsvennen», og har påtatt seg redigeringen av Hunsfosposten som bierhverv. Vi ønsker ham velkommen i vårt blad, og håper at vi vil få gjensidig glede av hverandre.

*

Som kontaktmenn ved Hunsfos vil redaktøren ha en redaksjonskomité bestående av:

T. Kittelsen,
G. Pettersen,
A. Døvik,
Th. Halvorsen,
samt en representant for Arbeiderforeningen.

*

Samtidig vil vi gjøre oppmerksom på at vi har funnet det hensiktsmessig å innskrenke antall nummer pr. år. Bladet vil nå komme ut en gang i kvartalet, men til gjengjeld vil hvert nummer bli vesentlig fyldigere enn før.

*

e. t. hilser på fallrepet

Må jeg herved få bringe en hjertelig takk til alle mine medarbeidere gjennom de fem årene jeg var redaktør av Hunsfosposten, og en takk til alle — både i og utenfor bedriften — som har bidratt med innlegg til bladet, skaffet billedstoff og på annen måte har vært behjelpelige. Takk også til bedriftens ledelse og leserne for all velvilje og overbærenhet. Selv om Hunsfosposten ofte ikke ble som den burde, var det oppmuntrende aldri å høre en eneste sur kritikk.

Gjennom mitt arbeid med bla-
(Forts. side 4.)

Personalsjefen personlig

— Opprettelsen av en personalsjefstilling må sees som et typisk utslag av spesialiseringstendensen som gjør seg mer og mer gjeldende over alt. Når en bedrift vokser seg så stor som Hunsfos Fabrikker etter hvert har gjort, kan det ofte bli liten anledning for den fra før så opptatte ledelsen til å ta seg av mer eller mindre personlige spørsmål, uttaler den nyansatte personalsjef i et tiltredelsesintervju med «Hunsfosposten».

— Nå er det ikke så å forstå at det tidligere ikke er drevet personalarbeide ved bedriften. Forskjellen er bare den at fra nå av skal denne viktige sektoren samles under en hatt.

— Gleder du deg til å ta fatt for alvor?

— Absolutt. For meg står jobben som en interessant oppgave. Det er et tidens tegn at bedriftene stadig legger mer vekt på den menneskelige faktor i industrien. Man har fått øynene opp for det verdifulle ved å investere i den menneskelige arbeidskraft. Den korte tiden jeg har vært ved Hunsfos har jeg fått et levende inntrykk av at det har vært behov for en personalavdeling. I en voksende bedrift har avstanden mellom ledelsen og de ansatte lett for å øke. Det kan kanskje ofte være vanskelig å få personlig kontakt. Her kommer personalsjefen inn i bildet. Han skal være bindeleddet som kan ta seg av personlige spørsmål. Til personalsjefen skal hvem som helst kunne komme og snakke om hva som helst, hadde jeg nær sagt. Det gjelder personlige ting i forbindelse med arbeid og arbeidsplass, velferdsspørsmål og liknende.

Det er av stor viktighet at det skapes trivsel og arbeidsglede på en arbeidsplass. Etter min mening

er opprettelsen av en personalsjefstilling et uttrykk for at bedriften innser dette. Oppgavene blir utvilsomt både mangeartede og krevende. Men en får ta dem i tur og orden og forsøke å løse dem etter beste evne.

Bedriftskoret stemmer opp ved konsert i Kristiansand

Bedriftskoret øver jevnt og trutt og tappert, sier den nyvalgte formannen i en samtale med «Hunsfosposten». Hver fredag holdes det prøver i Festlokalet, fra klokken 19,30 og et par timer utover kvelden — om interesserte skulle få lyst til å svippe innom.

— Hvordan er tilslutningen?

— Den kunne nok vært større ved en bedrift med 7-800 beskjeftigede. Fullt er koret på 36 stemmer. Men det er selvsagt plass til flere. Skiftarbeidet gjør det ofte vanskelig for medlemmene, men koret har en solid stamme som aldri svikter.

Søndag 7. april stemmer for (Forts. side 7).

Styret i Bedriftskoret

Bedriftskoret har holdt årsmøte. Formannen, Johan Johnsen frasa seg gjenvalg. Til hans etterfølger ble Willy Jensen valgt. Kasserer ble Johnny Hagen, sekretær: fru Mally Svendsen (gjenv.), styremedlemmer: Hilda Thorkildsen og Tor-dis Holberg (gjenv.).

Litt om personalsjefens oppgaver

Ved styrebeslutning er Th. Halvorsen ansatt som personalsjef ved Hunsfos Fabrikker. Den nye personalsjefen er 34 år gammel og utdannet som siviløkonom. Han tok eksamen ved Handelshøyskolen i København 1952 og ble samme år ansatt som sekretær ved Hunsfos.

Ved å ansette personalsjef tilkjenne gir ledelsen en positiv interesse for personalets ve og vel. Personalsjefen skal i alle spørsmål være bindeleddet mellom bedriftens ledelse og personalet. Hans oppgave er tosidig:

Han skal påse at bedriftens retningslinjer og ønsker for personalpolitikken blir respektert og oppfylt, og han skal påse og hjelpe til med at bedriften på sin side gjør alt den kan for å skape et godt arbeidssted.

Alle personlige henvendelser fra de ansatte til bedriften bes rettet til personalsjefen. Som eksempel på slike henvendelser kan nevnes søknad om byggelån, boligspørsmål, bytte av arbeidsplass av helsemessige og andre årsaker osv. Personalsjefen vil også være behjelpelig med andre personlige problemer, enten det gjelder arbeidsforholdene eller rent private saker.

e. t. hilser. Forts. fra side 3
det kom jeg i kontakt med mange og hyggelige Hunsfos-folk, både arbeidende og pensjonerte, som jeg kanskje ellers ikke ville lært å kjenne. Denne kontakt vil jeg komme til å savne sterkt.

Det er gledelig at redaktørarbeidet nå er lagt i hendene på en fagmann, som kan bringe bladet videre frem; men skal Hunsfosposten bli et effektivt husorgan som alle kan ha full nytte og glede av, trenger også han all mulig støtte. Det håper jeg han vil få. Edv. Tobiassen

NORGES ELDESTA RULLER TAKKER AV

Seksti sammenhengende år ved en bedrift er det ikke mange forunt å få oppleve. Anders Andersen Støa som går fra borde 20. april, er en av de få. Han har levd seg sammen med bedriften, holdt fast ved den i gode som dårlige tider — er blitt et levende stykke Hunsfos.

Vi treffer Norges eldste ruller i full vigør ved maskin nr. 3, hans arbeidsplass de siste årene.

Hadde jeg vært ung — ville jeg søkt meg inn ved den nye papirmaskinen

Anders Andersen Støa — et levende stykke Hunsfos

— Du vil legge opp?

— Ja, nå har arbeidsdagen vært lang nok. Jeg begynte 20. april 1897, så i neste måned har jeg 60 år bak meg på Hunsfos. Mitt siste skift faller enda på påskelørdag, har jeg regnet ut.

DEN VITALE 76-ÅRINGEN

— han er født i Ålefjær 18. mai 1881 — fortaper seg i minnene. — Jeg husker den første dagen og den første tiden som det var i går. Å hjelpe seg. Da kan du tro det var andre tider og andre forhold. Det er ikke noe igjen av fabrikken fra den gang. En hel

60 år med
bare gode minner
fra fabrikken

omkalfatring har funnet sted.

Det snakkes om gode, gamle dager. Det er en illusjon. De gode tider er nå det. De som klager nå til dags, gjør det stort sett uten grunn. Åhå, det er bare synd en skal være så gammel. Hjelpe seg, den som kunne begynt forfra igjen. Hadde jeg vært ung nå, ville jeg søkt meg inn ved den nye maskinen.

INGEN DANS PÅ ROSER

Men det har ikke alltid vært dans på roser her ved Hunsfos. Da jeg begynte 16 år gammel i sliperiet under Bernt Tharaldsen, fikk jeg 1 krone og 80 øre om dagen for 12 timers dag. Det var å jobbe fra klokka 6 om morgenen til 6 om kvelden. En måtte opp

klokka 4, for å rekke arbeid i tide. Noen spisepause hadde vi ikke. Det var å ta seg litt mat innimellom, når det ble tjans til det. Og det hendte nok det var så travelt at vi ikke fikk spist opp alt, men måtte ta maten med oss hjem igjen. Det var til dels harde tider for de 200 som arbeidet ved Hunsfos den gang. Jeg husker en gang jeg ville søke om 50 øre i lønnspålegg. Det måtte styrebehandles, fikk jeg til svar. Senere kom jeg over til pappmaskinen. Der fikk jeg 32 øre mer i lønn om dagen, og det betød noe den gangen. Men vi slet hardt for pengene. Syv nattskift i trekk leitet på. Det er et mirakels så godt vi har det nå. Hjelpe seg. En skulle vært født senere.

EN HEL REVOLUSJON

Hunsfos har betydd mye for Vennesla?

— Det er vel ikke for mye sagt at fabrikken har skapt det Vennesla vi har i dag. Det har riktignok vært skiftende tider, men da Knobel kom, ble det som en hel revolusjon ved Hunsfos. Han gjorde veldig mye for arbeiderne. Han hadde nok tida med seg. Men en ting er å tjene penger, en annen å disponere riktig. Det er ikke alle gitt å mestre den kunsten.

— Det må føles litt rart å skulle slutte etter 60 års virke på den samme arbeidsplassen?

— Det kan du lite på det gjør. Og det vil nok ta sin tid før jeg blir helt fortrolig med det. Men

årene minner, vet du. Det kan ikke nytte å stoppe klokka. Livets store sekundviser tikker ubønnhørlig, og en stakkar kan ikke annet enn følge med. Men bare en får beholde helsa, er alt vel. Og den har vært god opp igjennom. Jeg føler meg frisk og rask for alderen, hører og ser godt og kan lese uten briller. Men jeg må nok benytte briller når tomestokken skal tas i bruk ved maskinen.

JEG HAR TRIVDES

Når jeg nå slutter, håper jeg å kunne si at jeg forlater arbeidsplassen uten en eneste uvenn. Jeg har trivdes med arbeidet og kommer godt ut av det med alle, tror jeg. Det er aldri falt et ondt ord blant dem jeg har arbeidet sammen med. Og det betyr mye.

— En god historie på fallrepet?

— Dem har jeg fortalt så mange av før til «Hunsfosposten» at dere får greie dere foruten denne gang. Men det har jo inntruffet ikke så få muntre episoder i årenes løp. Anders humrer ved tanken.

Når Anders Andersen Støa nå trekker seg tilbake for å nyte sitt velfortjente otium, kan han gjøre det i trygg forvissning om at han har gjort sin innsats for bedriften, en innsats og et pliktroskap ledelsen er oppmerksom på og verdsetter fullt ut.

Måtte han ha mange og gode år foran seg.

Gjorg og Gyula — de to ungarerne som er ansatt ved Hunsfos, liker seg godt.

Hilsen til ungarerne

«Hunsfosposten» bringer her en hilsen til de ungarske flyktningene som nå arbeider ved vår bedrift, — både på ungarsk og norsk:

ÜDVÖZÖLJÜK A MAGYAROKAT

A magyar nép harcát, amelyet az elnyomás ellen szabadsága visszaszerzéséért folytatott mi valamennyien csodálattal és együtérzéssel figyeltük. Mi akik öt évig voltunk német megszállás alatt megértjük hogy csak szerény segítség az amit Önöknek nyújtani tudtunk. Norvegia megnyitotta határait sok magyar menekült számára. Tudjuk hogy nem könnyű megszokni az új környezetet de Önöknek akik itt Veneslában találtak új otthonra örömmel adunk meg minden támogatást hogy mielőbb megszeressék új hazájukat. Reméljük hogy jól érzik magukat itt a munkahelyükön szívből köszöntjük Önöket körunkben.

Under det ungarske folks reising mot undertrykkerne for noen måneder siden fulgte vi alle i tankene med i deres heltedige kamp for å vinne friheten tilbake. Vi, som under siste krig selv var okkupert gjennom fem lange år, hadde ikke vanskelig for å forstå dem, men dessverre var det liten hjelp vi kunne gi dem. Norge har dog åpnet sine grenser for endel av de mange ulykkelige ungarere som måtte flykte fra sitt land. Vi vet at det ikke er lett å omstille seg til de nye forhold, som forskjellige fra dem de er vant til å leve under. Til dem som har funnet nye hjem her i Venesla vil vi derfor gjerne si at vi for vår del er innstilt på å hjelpe dem til å finne seg til rette her. Vi håper derfor at de må komme til å trives, både i sitt arbeid og ellers og vi ønsker dem hjertelig velkommen blant oss.

Dødsfall

Otto R. Larson er død etter lengre tids sykeleie. Han var født den 1. februar 1891 i Sverige og kom til Hunsfos 17/1 1917. Her arbeidet han som reparatør til 19/12 1953, da et slagtilfelle berøvet ham arbeidsevnen. I 1952 fikk han Norges Vel's medalje for lang og tro tjeneste. Han fikk pensjon 1/12 1956.

Begravelsen fant sted fra Venesla kirke 1. mars under stor deltakelse. Mange arbeidskamerater var møtt frem. Sokneprest Norgaard forrettet og talte ut fra Johs. 19, 12. Karl Fredwall sang «Takk», en sang avdøde var meget glad i. Sønnen, Arne Larson, la ned kranser fra kone og barn og fra familie i Sverige, og Otto Heiseldal fra arbeidskamerater.

Ved graven takket Arne Larson for all deltakelse.

Takksigelser

Vi vil på denne måten rette en takk til arbeidskamerater på Hunsfos for all deltakelse ved min kjære mann og vår far, Otto R. Larsons bortgang og begravelse.

Hustru og barn.

Hjertelig takk for den store julegaven jeg fikk fra alle på taubanen og renseriet, og for blomster fra skiftlaborantene.

Gudrun.

Hjertelig takk for den store deltagelse og hjelpsomhet som ble vist ved min kjære mann, Nils Engh's død og bisettelse.

En særskilt takk til Hunsfos Fabrikker, og til hver enkelt på sortersalen.

Ingrid Engh.

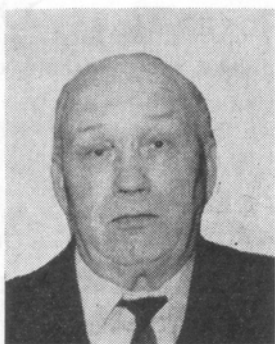
Vår hjerteligste takk for julegaven vi fikk fra arbeidere på verkstedet og tomte.

Sofie, Tordis og Aini.

VI GRATULERER

MED DE RUNDE ÅR

Pensjonist Albert Salvesen fylte 75 år 6. februar. Han sluttet ved bedriften i 1952, etter at han året før ble dekorert med Norges Vel's medalje for lang og tro tjeneste. Salvesen var i mange år med i fagforeningen og satt også i Vennesla herredstyre i 3 perioder.

Gustav Langevoll i blekeriet fylte 60 år 20. mars. Han begynte ved Hunsfos 19. april 1918 og ble i 1952 tildelt Norges Vel's medalje for lang og tro tjeneste i 1952. Langevoll har to brødre ved fabrikken, Oskar og Olav, den ene eldre og den andre yngre enn ham.

Trygve Larsen, papirfabrikken, fylte 50 år 23. januar. Han begynte ved Hunsfos Fabrikker i 1924. Larsen var i mange år kasserer i Arbeiderforeningen.

Sortererske Astrid Falander fylte 50 år 6. januar.

Maskinmester Ole Hauge, født i Heddal i Telemark 5. juni 1888, sluttet sin over 40 år lange arbeidsdag ved Hunsfos ved nyttårsskiftet. Han kom til Hunsfos i 1913, da man skulle begynne monteringen av kraftstasjonen. Året etter ble han ansatt som maskinmester og holdt siden så å si trådene til det store fabrikanlegget i sin hånd. Hauge er kjent som en plikt-opplyllende kar som skjøttet sitt ansvarsfulle verv på beste måte. Han er den funksjonær som har lengst tjenestetid ved fabrikken.

Elektriker Arne Almedal fyller 60 år 13. mai. Han begynte ved Hunsfos første gang i 1914, da han var med på nymonteringen av sliperiet. Et års tid senere gikk han over til Norsk Elektrisk og Brown Boveri, men vendte tilbake til Hunsfos 3. februar 1919. Han fikk Norges Vel's medalje i 1952. For et par års tid siden ble Almedal rammet av sykdom og bærer merke av det. Han håper

likevel å kunne skjøtte jobben sin i tiden fremover og er glad for hver dag han kan få virke ved fabrikken.

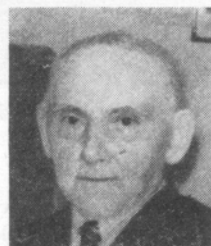
Maskinfører Rasmus Johansen som fylte 74 år 9. mars, sluttet ved Hunsfos Fabrikker til nyttår. Johansen er dansk av fødsel. Han begynte som maskingutt ved Magle Mølle Papirfabrik i Nestved og har i alle år siden arbeidet i papirindustrien. Johansen kom til Hunsfos i 1916, hvor han arbeidet helt til han nå gikk over i pensjonistenes rekke. I 1952 ble han tildelt Norges Vel's medalje for lang og tro tjeneste. Dessuten innehar han forbundsmerket i gull for 40 års medlemskap i fagorganisasjonen. Johansen har i alle år skjøttet arbeidet sitt på en særns samvittighetsfull og dyktig måte.

Einar Halland, i lastegjengen, fyller 50 år 20. april. Han begynte ved Hunsfos 2. juni 1925.

Sliper Josef E. Bergkvist fyller 60 år 15. april. Han begynte første gang på Hunsfos i 1914 og var der til 1916, da han dro til Amerika. Han var ikke før kommet hjem i 1920, før han ble sendt bud på fra fabrikken, og siden har han blitt der, og trivdes godt med arbeidet i sliperiet.

Bergkvist ble tildelt Norges Vel's medalje i 1952.

Bedriftskoret - - (Forts. fra side 4).

øvrig Hunsfos Bedriftskor opp ved et større arrangement i Turnhallen i Kristiansand. Her deltar det i en konsert sammen med Kristiansands Mannskor, Katedralskolens pikekor, Jernbanens salongorkester og Finn Ralph Andersens rytmeorkester, hvilket bærer bud om at konserten vil by på noe for enhver smak. Mannskoret står som arrangør, og en håper dette blir innledningen til et varig og fruktbringende samarbeid.

For tiden øver bedriftskoret inn et fellesprogram for konserten under ledelse av sin dirigent, Ottar Ramfjord.

Vern og Velferdskurs på trappene

Introduksjonsmøte holdt på Hunsfos

Konservator Arnevåg og direktør Borgen i samtale under Vern og Velferd-møtet på Hunsfos.

Lederen for Vern og Velferd i Oslo, konservator *Arnevåg*, holdt nylig et introduksjonsmøte om vernearbeidet for toppledelsen på Hunsfos. På grunnlag av hans utgreiing er det mening å holde et kurs for arbeidsledere og ombudsmenn ved fabrikkene, hvor vernearbeidet skal gjennomgås.

*

Under et møte i Festlokalet, der om lag 70 representanter for 20—25 bedrifter i Kristiansandsdistriktet deltok, ble spørsmålet om å opprette en lokal avdeling av Vern og Velferd for Kristiansand og omegn drøftet. Her redegjorde direktør *Olav Hindahl* i Statens Arbeidstilsyn for enkelte bestemmelser i den nye arbeidervernloven, og konservator *Arnevåg* holdt foredrag om organisasjonen Vern og Velferd. Det ble nedsett et arbeidsutvalg som skal utarbeide forslag til opprettelse av en lokal avdeling. Forslaget skal sendes de enkelte bedrifter med forespørsel om hvorvidt de er villige til å delta i et slikt arbeid.

Foruten bedriftenes representanter var også representanter fra blant annet arbeidstilsynet til stede. Hunsfos Fabrikker sto som arrangør av møtet.

DU og JEG

kan være med å
HINDRE farlige
handlinger, farlige forhold, ved

å { LÆRE
PRAKTISERE
UNDERVISE

SIKKERHET

Vernearbeidet begynner med DEG
og er for DEG!

Takk for gaven

Til arbeidskamerater og funksjonærer i nr. 3—4 (Knud Andersens skift).

La meg på denne måten få lov til å takke for den fine gaven og blomstene jeg mottok ved avskjeden fra fabrikkene 29/12 56.

Jeg kan gjerne innrømme at det er litt vemodig å tenke på etter så mange års forløp. Men en gang måtte det jo bli.

På fallrepet vil jeg ønske alle på Hunsfos alt godt for fremtiden og takke for godt samarbeid i den tiden jeg har vært ved fabrikkene.

Rasmus Johansen.

FORSLAGSVIRKSOMHETEN

På møte i Produksjonsutvalget den 25. januar fikk man referert følgende premierte forslag:

«*Rimsskjerm for skjæremaskiner*», innsendt av *Sigurd Godderstad*.

«*Anordning for regulering av skjærebredde på kantsag*»,

«*Apparat for høvling av bueformete flater*», begge innsendt av *Erling Sakariassen*.

«*Forbedring av masseventiler*», innsendt av *Olav Nordal*.

«*Brannslukningsarrangement for maskinglitt PM 5*», innsendt av *Magnus Karlsson*.

Om forslagsvirksomheten er det ellers å si, at siden den kom i gang, har vi hatt den glede å motta i alt 13 forslag, hvorav 11 er premiert. Den høyeste premie som er utbetalt, er kr. 300,—, og den laveste kr. 50,—.

Vi vil gjerne understreke at vi

finner dette med forslagsvirksomheten særdeles viktig. Det er klart at det blant så mange ansatte som her ved bedriften, hvorav en meget stor del har vært knyttet til firmaet i en lang årrekke, finnes det et vell av praktiske erfaringer og teknisk innsikt som det er av største betydning å kunne nyttiggjøre seg. Det er dette som er hensikten med en forslagskasse. Vi henstiller derfor til alle de som mener at de har en brukbar idé til forbedring av arbeidsgangen, eller til en mer hensiktsmessig utforming av maskiner eller verktøy, å sende inn sitt forslag. En kan få hjelp til å utforme forslaget på tegnekontoret. Skjema for innsendelse av forslag er utlagt i vaktten.

En effektiv forslagsvirksomhet kan bidra mye til å gjøre bedriften til et bedre og sikrere arbeidssted, og vi ber hver enkelt om fortsatt å gå aktivt inn for denne virksomheten.

Landskamptur for fotballaget?

Utsikter til godt lag i år

Bedriftsidrettslaget er kanskje ikke i sin beste form for tiden. Men det har — for å holde oss til sportsterminologien — slett ikke lagt opp.

— I vinter har det vært dårlig med smått stell, men så har da

EINAR HOMME, fotballsportens nestor i Vennesla, er still going strong. Skal han bli å se på Hunsfoslaget i år?

heller ikke forholdene ligget til rette, fremholder en av idrettslagets primus motorer, Elias Omdal, som unnskyldning for den minimale aktivitet. — Men det blir vel bedre når fotballen tar til å rulle frem på vårparten. Skjønt det kan ofte være vanskelig å stille lag, bedriftens størrelse til tross. Skiftarbeidet spiller inn, og interessen er ikke alltid like overveldende. En tid var det rene velstanden. Da opererte Hunsfos med to fotballag, men nå er bare ett med i serien.

— Hvordan er utsiktene for årets lag?

— Vi kan stille et godt lag på bena, om bare de som tidligere ikke har hatt lov til å spille, blir med denne sesongen. Det gjelder folk som Einar Homme og Ludvig Holte, for eksempel.

— Trenes det mye?

— Dessverre, det blir lite av det. De fleste tar det som en lek og går ikke alvorlig inn for saken.

— Skulle ikke idrettsmerkearbeidet være en passende oppgave for et bedriftsidrettslag?

— I høy grad. Idrettsmerket bør alle ta, eller iallfall forsøke seg på. En annen sport vi etter min mening gjerne kunne ta opp på programmet, er håndball. Det

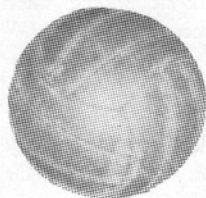
burde prøves. Her kunne jo også damene komme inn i bildet.

— Noen spesielle planer?

— Det arbeides med å få i stand en tur østover for fotballaget i forbindelse med en landskamp. Det kunne kombineres med besøk på en papirfabrikk.

— Kommer Hunsfos til å stille stafettlag i år?

— Vi håper det må kunne la seg ordne. Fabrikken har jo aksje i pokaler både i Valhalla og Kolsdalstafetten. Og de bør gjerne bli odel og eie. Før bør vi ikke gi oss Sa Elias. Forhåpentlig er fabrikkens mange spreke *ung-linger* enig med ham. Våkner opp til dyst.

IDRETT i gamle dager

Før Vennesla Idrettslag tok fotballen med i sine virkegrener, var det på Vikeland en klubb som kaltes Vigeland fotballklubb.

Den avholdt søndag 25. mars 1917 hopprenn i Rakkestadbakken, hvortil «Start» og «Donn» var innbudt. Der var 24 deltakere, mildvær og dårlige føreforhold.

Blant dem som særlig utmerket seg, var Johan Nesbakken og Ludvig Andersen. Hans Salvesen hoppet 27,5 meter, men falt. Trygve Langemyr hoppet med fin stil 27,5 meter stående.

Premieliste:

Kl. I. Over 18 år.

1. Johan Nesbakken, Vigeland fotballklubb.
2. Ludvig Andersen, do.
3. Sigurd Jortveit, do.
4. Sigurd Amundsen, do.

Kl. II. 16—18 år.

1. Karl Renstrøm, Vigeland fotb.klubb

HØRT PÅ HUNSFOS

Rivalene

cellulose — tremasse:

Kittelsen: — Det er ikke noe rart at cellulosen kan bli uren, når sliperiet tar den beste lasten.

Schopp: — Jeg vil ikke si at cellulosefabrikken får den beste lasten, men den får iallfall den nest beste.

Kittelsen: — Det er jo ikke så dårlig, når man tenker på hvor mange *laster* du har.

2. Trygve Langemyr, «Donn».
3. Einar Andersen, Vigeland fotb.klubb.

Kl. III. Under 16 år.

1. Thoralf Andersen, Vigeland fotb.kl.
2. Ingebret Egebak, do.
3. Ludvig Lie, do.

To ekstrapremier oppstilt av en interessert for stiligste hopp i hver av de to eldste klasser tilfalt henholdsvis Johan Nesbakken og Trygve Langemyr.

En ekstrapr. for lengste stående hopp tilfalt Johan Nesbakken. M. S.

Hva vet du OM FØRSTEHJELP?

Vi kan alle før eller senere bli utsatt for en ulykke, eller komme i den situasjon at vi står overfor et menneske som er kommet til skade, og hvis liv eller velferd kan avhenge av våre kunnskaper om førstehjelp. Kjenner du f. eks. til hva man bør foreta seg ved

Drukningsulykker?

Benbrudd?

Blødninger?

Brannskader?

Sjokk?

Hvis du føler at du burde vite mer om disse ting, så vil det bli anledning til å lære det i nær fremtid. Alt du har å gjøre er å henvende deg til bedriftslegekontoret, idet det vil bli holdt et kurs for dem som melder seg. Kurset vil ta 5-6 timer. Nærmere om tid og sted for kurset vil bli avgjort når man får en oversikt over hvor mange som melder seg.

Litt om papirkvalitetene ved Yankee-maskinene (3 og 4)

Vi fortsetter i dette nummer serien med beskrivelse av våre anlegg og produkter og behandler denne gang papirkvalitetene som kjøres på maskin 3 og 4, Yankee-maskinene.

Papiret betegnes M G-papir, en forkortelse for det engelske «Machine — Glazed» — maskinglittet.

M G-PAPIR

brukes for det meste til emballasjeformål, men endel kommer også inn under betegnelsen dekorasjonspapir.

CAP

— ja, alle på Hunsfos vet vel hva kvaliteten er (M G sulfit med 60 % tremasse i vekt under 30 g/m²) — men de færreste vet at navnet skriver seg fra bruken som innlegg i pullen på herreluer, de såkalte Cap.

China-cap som ble kjørt i sterke, gilde farger, ble i sin tid brukt til dekorasjoner ved store kirkefester i China. I dag brukes Cap vesentlig til omslag for blomster, glasstøy, ol. l., samt til toalettspapir. For øvrig lages tynt M G-papir av såvel bleket som ubleket sulfitcellulose og med forskjellig tremasseinnhold, hvitt og

farget, og brukes til krepping, preging og til forskjellig emballasje, hvorav fruktsvøp utgjør en meget stor del.

Kravene til de foran nevnte typer er at papiret har god glans og er fritt for huller og flekker.

EN ANNEN STOR GRUPPE

M G-papir går til poser og leveres såvel i bleket og ubleket som treholdige kvaliteter. De viktigste egenskapene hos papiret er at det er sterkt og seigt, men det settes i våre dager store krav til papirets utseende også, da det som oftest trykkes varemerker og liknende på det, slik at posene samtidig tjener som reklame.

PAPIR FOR VOKSING

er en artikkel vi stadig lager mer av på Hunsfos. Vokset papir får en stadig større anvendelse som emballasje for varer som ikke skal tørke. Den fineste vokspapirkvaliteten er tilsatt titandioksyd for at den ikke skal bli gjennomslitt etter voksingen.

EN FORHOLDSVIS NY TYPE

vokspapir er diphenylimpregnert papir for svøping av sitronfrukter. Diphenyl blandet med voks og olje blir strøket på papiret og hindrer råtesopper og bakterier i å angripe frukten. De fleste har vel lagt merke til en lukt som minner om naftalin når en tar papiret av en appelsin, særlig Jaffa.

SYREFRITT PAPIR

brukes til å klebe på tynne metallfolier, eller som direkte innpakning for finere metallgjenstander. Selv små syremengder i papiret vil sammen med fuktighet angripe metallet og tære på det.

POSTER

er også et engelsk ord og betyr plakat. Posterpapiret brukes da også til trykking av plakater, etiketter på kartonger o. l.

BREDSTRIPET SULFIT

går i alt vesentlig til diskuller og skal selvfølgelig være så sterkt og seigt som mulig.

M. G. - papiret og dets anvendelse:

Visste du at Cap skriver seg fra herreluer?

IMITERT MANILLA

er vår billigste M G-kvalitet og lages av utskudd som ikke kan brukes til annet. Mange fabrikker bruker store kvanta avfallspapir fra sine innsamlinger til denne kvalitet.

Det er kanskje noen som lurar på hvorfor vi bruker bredstripet markerfelt på de sistnevnte kvaliteter. Det skyldes en konvensjon som sier at sulfitpapir skal være bredstripet, mens sulfat (kraft)-papir skal ha finstripet markering.

*

Ja, dette var noen ord om enkelte av våre M G-kvaliteter. Hvis noen vil ha flere opplysninger, bes de henvende seg til bladets redaksjon, så skal vi prøve å svare i et senere nummer.

A. D.

Er du i besiddelse av gamle fotografier som kunne ha interesse for «Hunsfos-posten», vær da vennlig og henvend deg til redaktøren eller redaksjonskomiteén om det.

Hyggelig avslutning på Papirkurset

Kursdeltakerne i godt lag — Ingeniør Kittelsen leder «ja/nei-konkurransen».

Som seg hør og bør ble det siste papirkurset som holdtes ved Hunsfos avsluttet med en festlig tilstelning i Velferdslokalet. Her hygget man seg rundt kaffebordet og diskuterte problemer innen papirindustrien.

Ingeniør Kittelsen understreket i sin velkomsttale den betydning det har både for den enkelte og bedriften at yrkesopplæringen er så god som mulig. Det avsluttede kurset var ikke noe spesialkurs, men et kurs, hvor man lærte om treforedlingsindustrien i sin helhet. Det kunne bli en senere oppgave å innføre kurs, hvor man kunne få spesialopplæring. Interessen for dette kurset hadde vært stor. Deltakernes besvarelser var utmerkede, det var arbeidet mye med stoffet.

Overingeniør Roen takket — som fabrikkens representant — for den interesse deltakerne hadde vist. Han var glad for at så mange unge hadde deltatt. Det viste at de hadde vilje til å lære og at de ville vite mer om arbeidet sitt.

Deltakerne ble gitt anledning til å stille spørsmål, og herunder kom det frem at det var stor interesse for å se et trykkeri. Dette ble lovt undersøkt, og det er store muligheter for at det kan bli arrangert besøk i et avistrykkeri og boktrykkeri i Kristiansand.

Som på forrige avslutningsfest ble det laget en spørrekonkurranse ledet av ingeniør Kittelsen. Overingeniør Roen var dommer. Konkurransen ble delt i to avdelinger. Den første — en «ja/

nei-konkurranse» — gikk over fire omganger. Her vant Nordhus to ganger, Kåre Johansen en gang og Helge Nordhagen en gang. Disse fikk hver sin premie. Den andre konkurransen — «det spørs» — var mer krevende. Her måtte deltakerne ha lest grundig og vite det meste som kurset omfattet. De var gode til å svare, og Roen hadde en vanskelig oppgave med å peke ut den beste. Flere ekstraomganger måtte til, før Bjarne Norbakk ble utpekt som seierherre. Han fikk en svær konfekteske i premie.

-g -n.

Tenk så det knaker, så kanskje du også finner på et bidrag til «Hunsfosposten». Har du noe på hjertet, brenn da ikke inne med det, men skriv det ned fortest mulig og putt det i kassen i vakta. Den har vært sørgelig tom lenge nå. Du behøver ikke å bekymre deg om ikke stilen og språket er «up to date». Den side av saken fikser redaksjonen. Hvis du ikke vil undertegne innlegget med fullt navn, så skriv det bare på baksiden. Redaksjonen må nødvendigvis vite hvem som har sendt oss det. Det er meningen at neste nummer av «Hunsfosposten» skal komme i løpet av juni måned. Bidrag til dette mottas med takk, men vær ute i god tid.

Det er ikke nok at utstyret er i orden — vi må også kunne bruke det

RØKDYKKERNE ER SITT YRKES FROSKEMENN

Brann er vel en av menneskehetens største fiender. Dessverre hører vi alt for ofte at millionbeløp er gått opp i flammer, og at familier har mistet sine hjem og eiendeler.

Skulle vår bedrift brenne, så, ja, tør du tenke tanken ut? Der ser du hvilket ansvar det hviler på hver enkelt av oss.

Fabrikken har vokst til en storbedrift, og kravene til brannslukningsmannskap og materiell har økt i samme målestokk. Det er her BRANNVERNET kommer inn i bildet.

De gamle, manuelle pumpene er blitt avløst av moderne utstyr, så som automatisk virkende sprinkleranlegg i P.M. I—II, samt de tilstøtende rulle- og pakkesaler, faste brannslanger i skap rundt om i bedriften, og kjemiske håndapparater. Dette er noe som alle og enhver kan gripe til straks det skulle bli tilløp til brann.

Apropos kjemiske håndapparater, det er visst mange som tror at disse er fylt med et slags vidundermiddel som kan slukke en

Endel av brannvernet i full mundur.

helst innen fabrikkens område. Jeg nevnte til å begynne med at brann var en av menneskets største fiender. Nå viser det seg at røk er brannmannens største fiende. Det er mange brannmenn som

Om bedriftsbrannvernet av H. J.

har mistet livet på grunn av røkforgiftning. Skal en brannmann kunne gjøre effektivt slukkingsarbeid, må han inn i det rommet hvor det brenner. Det nytter ikke å sprute en mengde vann inn i røk og flammer. Han må treffe

roten av flammen med sin vannstråle. For å klare dette uten å bli røkforgiftet, har brannvernet nå fått det beste som fins, nemlig stor brann. Vel, det er riktig det. De fleste apparatene er nemlig fylt med vann, ca. 10 liter, og man kan avverge en katastrofe med 10 liter vann, hvis man bare får kvalt ilden i «fødselen». Trass i at vi nå lever i en høyt teknisk utviklet tid, har vitenskapen ikke funnet noe som er bedre egnet til å slukke brann med enn vann.

Brannvernets oppgave er å rykke inn med sitt større og tyngre utstyr, hvis førstehåndsslukkingen skulle mislykkes. Utstyret er (Forts. side 16).

En av røkdykkerne i aksjon.

Bildene til denne artikkelen er hentet fra den siste brannvernøvelsen ved Hunsfos. Det var en fellesøvelse sammen med Vennessla brannvern. Det ble arrangert en «brann» som antok så store dimensjoner at hjelp måtte tilkalles. Øvelsen gikk bra, og samarbeidet med brannvesenet var fint. Det vanket til og med ros, og det var hyggelig å høre.

Interessekontor for Hunsfosarbeiderne?

Årsmøtet i Arbeiderforeningen positivt innstilt til tiltaket

Hunsfos Arbeiderforening har holdt årsmøte under ledelse av formannen, Olav Jortveit.

Før dagsordenen ble referert holdt formannen en vakker minnetale over 7 av foreningens medlemmer som er avgått ved døden i året som gikk. Disse var:

Knut Lunden,
Ole Edvardsen,
Peder Stensland,
Tharald Andersen,
Otto Pedersen,
Sven Beurling,
Bernt Holm.

Talen ble påhørt stående, og etterfulgtes av et minutts stillhet.

Det fremgikk av beretningen at det har vært et særs stridt år for foreningens styre. En mengde forhandlinger er ført med bedriften med godt resultat, og mye er blitt forbedret. Der var i året som gikk en tre ukers streik, hvor alt forløp stille og rolig. Foreningens 50 års jubileum ble feiret i november med fest i Arbeiderforeningen i Kristiansand, for ca. 600 medlemmer. I september holdt bedriften fest for pensjonistene

på Hunsfosheimen, et tiltak som var til stor glede for de gamle.

Beretningen ble godkjent uten merknad.

Regnskapet ble referert av kassereren for foreningskassen og hjelpekassen. Regnskapet ble god-

Gustav Kile som nå har overtatt roret i Arbeiderforeningen.

kjent uten merknad.

Nytt forslag om vedtak til hjelpekassens lover ble behandlet.

Endel skriv og bevilgningssaker ble behandlet.

Det har en tid vært arbeidet med å opprette et Interessekontor for bedriftens arbeidere. — Ingulf Reinhardsen og Otto Heiseldal redegjorde for det arbeid som hittil er gjort i denne sak, og årsmøtet var positivt innstilt overfor tiltaket.

Sekr.

Valg

Gustav Kile ble valgt til ny formann på årsmøtet i Hunsfos Arbeiderforening 10. februar etter at Olav Jortveit tross flere henvendelser bestemt nektet gjenvalg.

Gunnar Strandberg ble valgt til viseformann for et halvt år. Til ny sekretær valgtes Georg Vigsnes, Sigurd Hagen nektet bestemt gjenvalg. Styremedlemmer: Gudmund Høyklev (gjev.), Agnes Viig (ny). Varamenn til styret: Olav Vennerberg (ny), Olav Omdal (gjev.), Anny Ravnevann (ny).

Styret for Hunsfosheimen: Gustav Andersen (gjev.), Karl Olsen (gjev.), Trygve Holtet (gjev.), Bjørg Nuland (ny). Varamann: Sverre Gundersen (gjev.).

Folkets Hus' styre: Sverre Thorsen, Ingmann Lund, Jan Nilsen.

1. mai komité: Alfred Risdal, Thorkild Øydna, Einar Vigsnes.

Fanebærere: Gustav Andersen, Arne Verås, Gunnar Jortveit, John Hagen.

Revisorer: Magne Strandberg, Magnus Bakken.

Kommisjonær: Anders Egeland.

Repr. til pensjonskassen: Nils Voreland, med formannen som varamann.

Repr. til Sorlandet: Gustav Kile, Sigurd Hagen, Johan Friberg.

Studienemnd: Anders Egeland, Ingmann Lund, Olav Homme, Johan Friberg, Gudm. Neset, Josef Bergkvist.

Statistikkførere: Einar Olsen, Gustav Arstad, Olav Omdal, Knut Lian, Jens Klepp, Karen Pålson, Ludvig Holtet, Johan Friberg, Bernhard Neset.

Valgkomité: Endre Vigsnes, Olav Lundevold.

Underkasserere: Ludvig Lie, Georg Nygård, Kåre Stål, Torgeir Kristiansen, John Ravnevann, Karen Pålson, Tellef Hammen, G. Gundersen, Anders Egeland, Arnfinn Hammen, Arnold Beurling, Ludvig Jørgensen, Einar Gundersen, Nils Voreland, Håkon Ermsjø, John Arntsen, Peder Bergkvist, Gudm. Neset, Jakob Rynning.

Til slutt takket Olav Jortveit styret og medlemmene for det gode samarbeid som har vært i de år han har vært formann. Han ønsket den nye formann lykke til.

Sekr.

I BYRÅET FOR SAVNEDE PERSONER

— Min kone er høy og tykk, har rødt ansikt, stirrende øyne, meget høy stemme — og forresten når jeg tenker meg om kan De droppe hele saken.

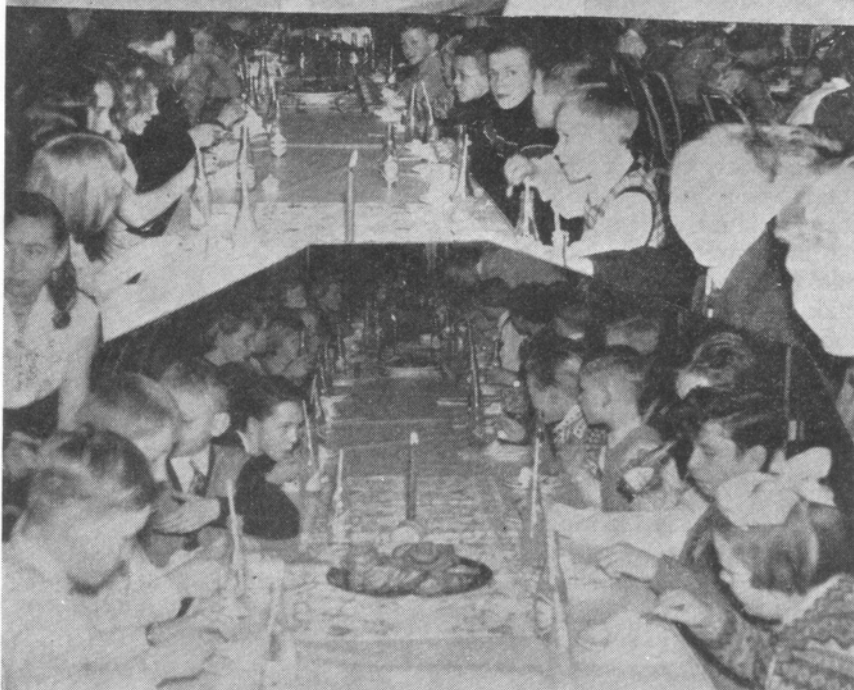

Barnas fest - tre heile kvelder til ende

75 bløtkaker og hundrevis
av brusflasker gikk med!

Det virker kanskje litt malapropos å bringe reportasje fra en begivenhet som fant sted for tre måneders tid siden. Men når det dreier seg om den store julefesten for barn, er det klart at «Hunsfosposten» må ofre både tekst og bilder på den. Det ville ikke være riktig å si at det ble festet tre heile dager til ende, men barnefestene antar nå slike dimensjoner at det iallfall må tre kvelder til for å avvikle dem. Den 8., 9. og 11. januar troppet alle barna opp i Velferdslokalet i sin stiveste stas, og i alt var rundt om 400 barn med på årets juletreffester. Vi skal avstå fra å repetere programmet som var lagt opp etter beste mønster av arrangementskomitéen med Ole Grundetjern i spissen. La oss nøye oss med å slå fast at suksessen var enorm, både når det gjaldt de kulinariske og underholdningsmessige innslag. I løpet av de tre kveldene ble 75 bløtkaker og diverse hundre flasker brus fortært, hvilket skulle

Bløtekakene og brusen vederfares all rettferdighet.

illustrere at serveringen falt i god smak. Og stemningen steg til høydepunktet, da Sverre Gundersen, Reidar Johansen og Rudolf Holberg, utkledd til det ukjennelige, trådte frem i julenisseutstyr og delte ut poser med mye godt i.

Etter at barna var sendt hjem med busser vanket det servering for arrangementskomitéen og medhjelperne. Og det hadde de gjort seg ærlig fortjent til som takk for strevet.

Å, så mye godt det var i posen min!

Produksjonsutvalget tar opp spørsmålet om gruppemøter

3-mannsutvalg skal utarbeide forslag til regler for Interessekontorets virksomhet

Produksjonsutvalget fortsetter sin virksomhet, og den 25. januar ble det holdt møte på bedriftens kontor.

Møtet ble innledet med at direktør Borgen ga en redegjørelse for markedsforholdene, våre produkters kvaliteter m. v. Et utdrag av denne redegjørelse er gjengitt på annen plass i dette nummer av Hunsfosposten.

Deretter fikk en referert innkomne og premierte forslag til forbedringer. Dette er likeledes omtalt annet steds.

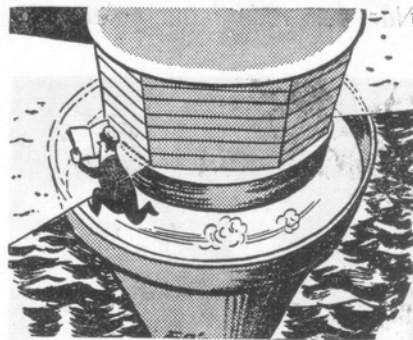
En gikk så over til å diskutere opprettelsen av et interessekontor her ved bedriften. Diskusjonen var tildels livlig, og man ble enig om å henvise saken til behandling på årsmøte i Hunsfos Arbeiderforening, idet det eventuelt er meningen at denne forening i samarbeid med de øvrige

foreninger ved bedriften skal stå bak kontoret.

Diskusjonen om interessekontoret fortsatte på møtet i produksjonsutvalget 1. mars, og det ble da nedsatt et utvalg på tre mann, Ingulf Reinhardtzen, Salve Aas og Th. Halvorsen, som skal utarbeide forslag til regler for kontorets virksomhet.

Man tok også opp spørsmålet om produksjonsutvalgets møtevirksomhet, og mulighetene for å arrangere såkalte gruppemøter. Dette ble man enig om å la ligge inntil man har fått bedre kjennskap til hvordan en slik ordning virker ved andre bedrifter.

Kvalitetsspørsmålet var igjen fremme til diskusjon. Denne viktige saken vies den aller største oppmerksomhet fra utvalgets side. Da det er nær sagt en uen-

Fyrvokteren (til seg selv): — Henger jeg i så rekker jeg å lese ut boken før fyret slokker i morgen tidlig.

delighet av forskjellige forhold som innvirker på kvaliteten, er det imidlertid vanskelig å fremsette et konkret forslag. Det var enighet om at man må søke å stimulere interessen og arbeidsgleden, og derigjennom skjerpe hver enkelts oppmerksomhet. På denne måte vil man sikkert kunne bidra til at alle går inn for å gjøre sitt arbeid så godt som mulig, og derigjennom også heve kvaliteten på det papir vi selger. I første rekke vil man forsøke å arrangere besøk hos våre kunder, slik at de forskjellige får se hvilke problemer disse stilles overfor når det skorter på papirkvaliteten.

Så går
vi
rundt -

Glade barn og voksne med i juletreffestemming. Flinke barn sto for underholdningen, og midt på bildet troner festkomitéens formann, Ole Grundetjern, som ikke minst bidro til det vellykkede arrangement.

Når den røde hane galer:

«Troppene» inspiseres for utrykningen.

(Forts. fra side 12).

transportabelt og består av store, tunge slanger og spesialkonstruerte strålemunnstykker, samt mye annet hjelpeutstyr. De kan koble sine slanger nær sagt hvor som friskluftapparater. Med disse apparatene på ryggen og slange frem til gassmasken som beskytter ansiktet og øynene, kan han oppholde seg ca. 1/2 time i rommet, selv om det er aldri så mye giftig røk til stede, eller om rommet var tomt for surstoff. Han kan sogar svømme under vann en halv times tid. Det generer ham ikke, bare vannet ikke er for kaldt.

Ni mann av brannvernet vårt har spesialtrening i bruken av disse friskluftapparater, som vi har tre stykker av. Vi kaller guttene for røkdykkere. De er faktisk froskemenn, bare med den forskjell at de beveger seg i røk i stedet for vann.

Vi skal forresten ut og trene litt på en badestrand til sommeren.

Men dessverre hjelper det så lite med alle disse moderne hjelpemidlene, hvis vi ikke kan bruke dem. Vi må øve og øve. I år har vi hatt ganske mange øvelser, men på grunn av skiftordningen ved fabrikkens blir vi aldri samlet alle på en øvelse. Vi kan aldri komme så langt som yrkesbrannvernet selvfølgelig. Vi er ikke så raske som dem, og vi gjør tabber. Men vi kan bruke den redskapen som er oss betrodd, selv om det knirker litt en gang imellom. Og vi skal bli flinkere.

H. J.

LØST OG FAST FRA HUNSFOS

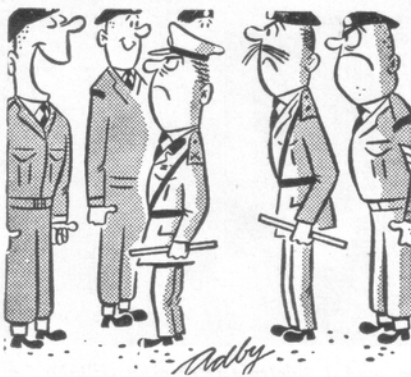
Formann Ivar Andersen forteller at det i denne omgang er tatt inn 30 nye skiftarbeidere ved fabrikkens. Men flere er interessert i å få arbeid og står på venteliste.

Foreløpig har fire skoleungdommer som har lyst til å tjene seg en ekstraskilling i ferien, forespurt om arbeid ved Hunsfos. En regner med at flere kommer til, når sommeren nærmer seg. En må ha fylt 18 år for å komme i betraktning til ferieavløserjobber.

Den vanskelige transporten av «Yankee»-sylinderen til Hunsfos var viet omtale i jernbanens utmerkede fagtidsskrift «Vårt Yrke». Transporten ble kostbar. Omkostningen ved bl. a. fjerning av elektriske ledningsfester, montering av disse osv. løp opp i 22 565 kroner, mens selve jernbanefrakten bare beløp seg til 498 kroner.

Henvendelse til personalsjefen kan skje skriftlig eller muntlig. Den som ønsker å henvende seg personlig kan melde fra til resepsjonen. Det vil bli reservert tid til personlige samtaler hver tirsdag, onsdag og torsdag fra kl. 13 til 15.

En 10-mannsdelegasjon fra Hunsfos — fagforeningstillitsmenn og arbeidere — har gjestet Halden for å sette seg inn i den helkontinuerlige skiftordningen som praktiseres ved Saugbruksforeningen. Delegationen besøkte cellulosefabrikken og papirfabrikken, og nyttet også anledningen til å ta en titt på «atom-anlegget» i Månefjellet. Også Fredriksten festning og Svinesund ble besøkt. Saugbruksfore-

— Hva var De før De kom i hæren?
— Lykkelig, oberst.

ningen arrangerte en tilstelning for delegasjonen.

I brakke 9 og 10 — arbeiderboligene i Graslia — skal nå legges inn klosetter. Arbeidet vil ta til i nær fremtid. Det er meningen å ta de andre boligbrakkene etter hvert, men det vil muligens ikke kunne skje før til neste år.

Hunsfos var representert med fire deltagere ved en transport- og layoutkonferanse i Kristiansand nylig. Hensikten med konferansen var å gi bedriftene som arbeider med transport- og layoutproblemer, nye impulser og å vise enkelte nye teknikker og hjelpemidler til bruk under løsning av problemene. Fra Hunsfos deltok overingenør Roen, ingeniør Skjenneberg, konstruktør Knudsen og formann Ivar Andersen.

Interessekontoret skal omfatte både arbeidere og funksjonærer ved bedriften. Arbeidet med opprettelsen av det er nå i god gjenge.

Telefonrøret var helt tett av SNUS

Enkelte oppmerksomme har sikkert bemerket at telefonen i kiosken utenfor vaken en tid ikke fungerte. Det var simpelthen ikke lyd å få i den. Mange undret seg over hva årsaken kunne være. Nå er gåten løst. Ved nærmere undersøkelse viste det seg nemlig at telefonrøret var helt tett — av SNUS og tobakksspytt!

Telefonen er nå fikset igjen og virker etter sin hensikt. Det er sikkert ingen som har noe imot at det spyttes ut i telefonen, bare det ikke skjer i bokstavelig forstand. For fremtiden bør eventuelle som måtte føle seg truffet, avholde seg fra å snuse i røret.